

L' ENTREVISTA

SÍLVIA ALCÀNTARA

(Autora del llibre "Olor de colònia" i membre de la nostra colla castellera)

Com, quan i per què vas començar a escriure?

Vaig aprendre el català, el nivell c, llavors me'n vaig anar a una escola a treballar durant 3 anys i després vaig apuntar-me a l'Ateneu Barcelonés on m'ajudaven a polir l'escriptura. "Olor de colònia" és la tercera novel·la que he escrit i estic orgullosa perquè a l'Ateneu Barcelonés, ara és una mostra per als nous estudiants.

T'esperaves l'èxit d'"Olor de colònia"?

No, i ara, no m'ho esperava, era una cosa impensable. Sí que és veritat que quan vaig ensenyar l'obra a l'editor li va agradar bastant, però ni ell ni jo ens imaginàvem l'èxit obtingut.

Saps si s'està treballant en la traducció d'"Olor de colònia" a alguna altra llengua?

Sí, s'està traduint al castellà i sortirà a la venda a les llibreries al gener o febrer de l'any vinent en una col·lecció de tipus històric.

De novel·les se'n fan moltes, però com es gesta una bona novel·la?

Això és molt relatiu perquè quan un comença una novel·la sempre es pensa que és la millor, el que passa és que depèn de moltes coses. En el cas d'"Olor de colònia" hi ha gent que diu que es deu al fet que he fet servir paraules del català que no es fan servir gaire i així ha quedat més bonic i hi ha altra gent que diu que he parlat d'una part de la història de Catalunya, però, en realitat, el que intervé més, es la sort.



Quins projectes de futur tens?

Jo, quan acabo una novel·la en començo una altra. El que passa és que amb l'èxit que he tingut amb Olor de colònia no puc escriure tan com voldria, perquè com que no sóc una escriptora mediàtica sempre m'estan cridant per anar de biblioteca per anar explicant l'obra i aquest darrer any he visitat tot Catalunya d'una punta a l'altra i això em pren molt de temps.

Quan vas entrar a la colla?

Vaig entrar a la colla l'any 1986, els Minyons encara no teníem el local que tenim ara, assajàvem al pati de l'Ajuntament i en aquells moments fèiem el 4 de 8, el 3 de 8 era molt complicat i el 2 de 7 ens queia.

Per a tu, què són els castells?

Per a mí són una cosa molt important, hi ha molt d'afecte entre la gent, hi participen tota mena de classes socials. Ja pots ser paleta o advocat que tots junts lluiten per una cosa comú. Jo hi vaig trobar molt de caliu, em sentia molt orgullosa perquè en els castells tu hi has de col.laborar cosa que no passa en el futbol, on tu pots ser seguidora d'un club i només pots animar el teu equip però no pots fer res més.

Quins han estat els millors moments viscuts per tu a la colla?

Han estat tres i els recordo molt bé.

El 1er va ésser quan vàrem descarregar la primera torre de vuit i el cinc de vuit al mateix dia, era la primera vegada que ho feia la colla i va ser a la Diada de la colla.

El 2n va ésser l'any següent quan vàrem carregar el primer 3 de 9 amb folre de la colla i sobretot, i 3r moment important, quan vàrem carregar la primera torre de nou amb folre i manilles de la història dels castells ja que amb això la colla ens vàrem donar a conèixer a tot el món i ens vàrem fer molt mediàtics.

Quin és el castell que més t'agrada?

A mí el 3, el 3 de 8, el 3 de 9 amb folre i és clar, per aquest ordre el 3 de 10 amb folre i manilles per descomptat: en poques paraules m'agrada l'estructura del 3.

Tu què en creus de la competència, ranquings, lligues que existeixen en els castells?

Els castells són un espectacle que necessita que la gent faci pinya i col.labori. És un espectacle de tots, és una exhibició. Això d'ésser primers o segons no va amb mi, això no m'interessa. Jo estic totalment en contra del concurs con quasi tots els Minyons i estic orgullosa que la colla hagi continuat per aquest camí.

Et faria il.lusió que algun dels teus néts coronés un castell?

Els meus fills han estat i són integrants de la colla i, per tant, han portat els meus néts a la colla però, de moment, no volen pujar i a mi ja m'està bé, ja que no em fa il.lusió que pugin.

Josep M^a Estruch